

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

9133 *Reial decret llei 11/2014, de 5 de setembre, de mesures urgents en matèria concursal.*

I

El Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial, va flexibilitzar el règim dels convenis preconcursals d'acord amb algunes premisses bàsiques. La primera era considerar que la continuïtat de les empreses econòmicament viables és beneficiosa no tan sols per a les mateixes empreses, sinó per a l'economia en general i, molt especialment, per al manteniment de l'ocupació. La segona de les premisses era acomodar el privilegi jurídic a la realitat econòmica subjacent, perquè moltes vegades el reconeixement de privilegis que no tenen fonament era l'obstacle principal dels acords preconcursals. La tercera de les premisses era respectar tant com es pogués la naturalesa jurídica de les garanties reals (però sempre, i tenint en compte la segona premissa, d'acord amb el seu valor econòmic vertader).

Aquest Reial decret llei aborda l'extensió de les premisses anteriors al mateix conveni concursal.

II

A més d'això, s'adopta una sèrie de mesures per flexibilitzar la transmissió del negoci del concursat o d'alguna de les seves branques d'activitat, ja que en l'actualitat hi ha algunes traves que, durant la tramitació del procés concursal o quan la liquidació del concursat és inevitable, n'estan dificultant la venda.

Des d'aquesta perspectiva, les modificacions que s'introdueixen en aquesta matèria tenen en darrera instància la mateixa finalitat que les relatives al conveni concursal: facilitar tant com es pugui la continuació de l'activitat empresarial, la qual cosa ha de redundar no només en benefici de la mateixa empresa, sinó també dels seus empleats i creditors i de l'economia en general.

III

La part dispositiva d'aquest Reial decret llei consta d'un únic article, dividit al seu torn en tres apartats, en virtut del qual es modifiquen diversos preceptes de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal (d'ara endavant, Llei concursal), relatius al conveni concursal i a la fase de liquidació, així com a altres preceptes de la mateixa Llei íntimament relacionats amb aquests aspectes.

Respecte al conveni concursal, s'introdueixen, en primer lloc, previsions anàlogues a les de la disposició addicional quarta de la Llei concursal (en la redacció que aporta el Reial decret llei 4/2014, de 7 de març), relatives a la valoració de les garanties sobre les quals recau el privilegi especial. Amb aquesta finalitat es modifiquen els articles 90 i 94 de la Llei concursal. D'aquesta manera se segueix mantenint una regla que no tan sols sembla la més raonable des del punt de vista econòmic, sinó que també és una síntesi de les regles vigents en el nostre dret sobre la purga de les garanties posteriors, del manteniment de les preferents i de l'atribució de l'eventual sobrant en cas d'execució per part d'algun dels titulars de garanties reals. En efecte, sembla difícil qüestionar que, per obtenir el valor vertader d'una garantia, sigui necessari deduir, del valor raonable del bé sobre el qual recau aquesta garantia, l'import dels crèdits pendents que gaudeixen de garantia preferent sobre el mateix bé. També sembla una regla de prudència reduir aquest

valor raonable en un deu per cent, atès que la garantia, si es fa efectiva, requereix l'execució del bé o dret sobre el qual estigui constituïda, la qual cosa comporta uns costos i dilacions que redueixen el valor de la garantia almenys en aquest percentatge.

Cal tenir present que si no s'adopta una mesura com aquesta els crèdits privilegiats es poden multiplicar *ad infinitum* quan la seva garantia recau sobre un mateix bé, sense que el valor d'aquest bé s'incrementi en absolut. A tall d'exemple pràctic, ara com ara és possible tenir cinc hipoteques de 100 sobre un bé que val 100, de manera que s'arriba a l'absurd de tenir un passiu privilegiat a efectes concursals per 500 garantits per un bé que val 100. No oblidem, d'altra banda, que un dels principis que necessàriament ha de regir el concurs és el de «pars conditio creditorum» i que l'extensió indefinida dels privilegis és una contradicció palmària d'aquest principi. A més, el resultat pràctic és que els creditors que es beneficien d'aquestes garanties únicament tenen un dret d'abstenció que no beneficia gens el conveni i la continuïtat de l'empresa, i que en cap cas no garanteix el cobrament efectiu del seu deute, encara menys si el concursat ha d'anar a liquidació. Cal tenir en compte que, en cas de liquidació o fins i tot d'execució singular del bé hipotecat, el creditor rep com a màxim el valor de la garantia. De la resta de crèdit no cobert per la garantia, no cobra més que la part que hagi quedat indemne en el conveni, tot i que molt probablement menys en un context de liquidació i no d'empresa en funcionament.

Tampoc es pot considerar que la determinació del valor de la garantia sigui una retallada del crèdit garantit. És simplement una valoració diferenciada del dret principal i del dret accessori. No es posa en qüestió el dret principal, sinó que es permet aclarir quina part es beneficia del dret accessori i quina no, i en la segona ha de rebre el mateix tracte que correspongui al crèdit segons la seva naturalesa.

En segon lloc, una altra modificació rellevant en matèria de convenis concursals és l'ampliació del quòrum de la junta de creditors, que atribueix dret de vot a alguns creditors que fins a ara no en tenien. Si les mesures adoptades en matèria de valoració de garanties han de conduir per si soles a l'ampliació d'aquest quòrum, també ho han de fer les mesures que reconeixen dret de vot en general als creditors que hagin adquirit els seus drets de crèdit amb posterioritat a la declaració de concurs (exceptuant sempre els qui tinguin una vinculació especial amb el deutor). Fins ara només se'ls reconeixia dret de vot quan l'adquisició era a títol universal, com a conseqüència d'una realització forçosa, o (a partir de 2012) quan es tractava d'entitats financeres subjectes a supervisió.

La prevenció que hi havia anteriorment respecte a aquests creditors és que l'adquisició esmentada podia amagar algun tipus de frau que es volia desincentivar mitjançant la privació del dret de vot. Però el frau no pot consistir a adquirir una cosa (en aquest cas un dret de crèdit) a un preu menor d'aquell pel qual es vol vendre o realitzar, ja que això és al cap i a la fi consubstancial a l'activitat econòmica de mercat. El problema de debò consisteix en el fet que l'adquirent s'hagi concertat amb el deutor per defraudar la resta de creditors. Per això es reforma no només l'article 122, sinó també el 93 per fer una llista més àmplia de persones especialment vinculades amb el deutor que, per aquesta raó, han de tenir la condició de creditors subordinats i no han de tenir vot, per tant, a la junta de creditors.

L'atribució de dret de vot als creditors que adquireixin els seus crèdits amb posterioritat a la declaració de concurs té un efecte addicional que s'ha de considerar beneficiós per a la resta de creditors: fomentar l'existència d'un mercat dels crèdits esmentats que els permeti obtenir liquiditat, en una situació de concurs del seu deutor, sense haver d'esperar a la liquidació final. És el mateix creditor cedent qui ha de valorar si el sacrifici o descompte exigut per a això és acceptable i és el creditor cedit, habitualment especialitzat en aquest tipus d'adquisicions, qui ha de patir el risc que comporten l'adquisició i la tramitació subsegüent del concurs.

En tercer lloc, s'introdueixen determinades previsions addicionals respecte als efectes del conveni en l'article 100. De la mateixa manera que es fa en la disposició addicional quarta, s'assenyala que els acords d'increment de capital que es requereixen quan es tracti de capitalització s'han d'adoptar amb les mateixes majories que preveu la disposició addicional esmentada. També s'efectua una remissió al règim general de transmissió

d'unitats productives al que disposa l'article 146 bis, la qual cosa implica, amb determinades excepcions, la seva adquisició lliure d'obligacions preexistents impagades. A més, es facilita la cessió en pagament de béns amb determinades cauteles destinades a evitar comportaments fraudulents.

El quart aspecte de les modificacions dels convenis concursals es refereix a les votacions i majories en el conveni i a l'ampliació de la capacitat d'arrossegament dels creditors dissidents en determinades circumstàncies. S'aixeca la limitació general que existia amb anterioritat per als efectes del conveni (quitaments del 50 per cent i esperes de cinc anys), però per superar aquests límits s'exigeix una majoria reforçada del 65 per cent. S'introdueix igualment la regla ja aprovada respecte als convenis preconcursals amb referència a les majories màximes exigibles per als pactes de sindicació, que és del 75 per cent (article 121.4).

Finalment, s'introdueix una previsió innovadora (nou article 134.3), que també té precedent en el Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, sobre la possibilitat d'arrossegament de determinats crèdits amb privilegi general o especial, fins i tot en la part coberta pel valor de la garantia. Amb aquesta finalitat, però, s'exigeix un requisit doble: a més d'unes majories encara més reforçades, que l'acord sigui adoptat per creditors de la mateixa classe, i s'introdueix per primera vegada en el nostre àmbit concursal aquesta consideració, que ja té precedents en dret comparat, i en els acords preconcursals de la disposició addicional quarta que afecten els creditors de passius financers. Amb aquesta finalitat es distingeixen quatre classes de creditors, cadascun dels quals té característiques pròpies que justifiquen un tractament específic en el si del concurs. En primer lloc, els creditors de dret laboral; en segon lloc, els creditors públics; en tercer lloc, els creditors financers; i, finalment, la resta (entre els quals s'han d'incloure de manera principal els creditors comercials).

La decisió adoptada per les majories qualificades exigides es pot considerar com un sacrifici del creditor que es veu arrossegat, la qual cosa és certa, però també des d'un punt de vista positiu com un sacrifici menor de la resta de creditors que acorden l'arrossegament. L'amplitud de les majories qualificades exigides implica necessàriament que es tracti d'acords fonamentats i d'acord amb la realitat del concursat i dels seus creditors. Tinguem en compte, a més, que si el 60 o 75 per cent dels creditors (segons els casos) acorden per als seus crèdits privilegiats determinats sacrificis que semblin imprescindibles per a la viabilitat de l'empresa i per recobrar la part més gran possible del crèdit pendent, aquestes mesures han de ser molt més dures si el 40 o 25 per cent restant dels creditors, respectivament, no resulten vinculats per l'acord majoritari. Sembla que la qualificació de les majories i el fet que cadascú acordi per a si mateix el menor dels sacrificis possibles és garantia suficient que els acords no s'adoptin amb la finalitat de lesionar els interessos d'aquests creditors. Aquesta impossibilitat de lesió es veu reforçada per l'establiment de les quatre classes de creditors abans esmentades, de manera que en cap cas es poden imaginar concertacions d'uns creditors per perjudicar els d'una altra classe, especialment els laborals o els públics que, per la seva naturalesa, mereixen un tutela especial.

De la mateixa manera que en l'apartat 11 de la disposició addicional quarta i per tal de respectar tant com es pugui el valor vertader de la garantia, l'article 140 estableix que si, arribat el cas, el creditor amb privilegi (que hagi votat a favor d'un conveni o s'hagi vist arrossegat per aquest) ha d'executar la garantia, s'ha de quedar l'import total obtingut que no excedeixi el crèdit originari. És necessari insistir en el fet que totes les mesures introduïdes en aquest Reial decret llei i en el Reial decret llei 4/2014, de 7 de març, respecte al valor de les garanties, tenen la seva efectivitat en relació amb el procediment concursal però no impliquen alteració de les garanties registrades ni de les regles establertes per a la seva execució fora del concurs.

Adicionalment, s'introdueixen determinades especialitats en matèria d'insolvència d'empreses concessionàries d'obres i serveis públics, o contractistes de les administracions públiques. En l'actualitat hi ha un gran nombre d'empreses adjudicatàries de contractes administratius en situació concursal. Raons urgents d'interès públic

orientades a l'assegurament i el manteniment de la prestació dels serveis públics fan necessari articular solucions que permetin donar continuïtat a l'activitat objecte del contracte, en benefici dels adjudicataris, els tercers que es beneficien de l'execució dels contractes administratius i de l'Administració pública. Aquestes solucions passen per arbitrar una fórmula conjunta per a tots els processos concursals que implica la presentació de propostes de conveni que puguin afectar totes aquestes entitats. En aquest sentit, raons d'agilitat i economia processal i de consecució d'una garantia d'èxit de la solució concebuda, aconsellen la tramitació acumulada de tots els processos concursals declarats en relació amb aquestes entitats.

Les especialitats de la legislació administrativa de contractes del sector públic, tant general com sectorial, i la necessària interrelació amb les formes de desenvolupament i terminació del procediment concursal que estableix la Llei concursal, fan necessari que s'estableixi un règim especial aplicable als concursos de les empreses concessionàries d'obres i serveis públics i contractistes de l'Administració pública, la ubicació legislativa de les quals s'ha de situar tant en la legislació administrativa reguladora dels contractes administratius (tant general com específica) com en la Llei concursal, a través d'una nova disposició addicional segona.ter que recull les especialitats concursals en la matèria.

La mateixa Llei concursal, en el seu article 67, remet els efectes de la declaració de concurs en el cas dels contractes administratius subscrits pel deutor amb les administracions públiques a la seva legislació específica. Així mateix, cal recordar que les competències del jutge del concurs i la seva intervenció preceptiva en el procediment concursal han de respectar les competències dels òrgans administratius pel que fa a aquest tipus de contractes i els procediments de caràcter administratiu que hi estan relacionats.

IV

En matèria de liquidació es modifiquen determinats preceptes del capítol II del títol V de la Llei concursal amb l'objecte de facilitar el desenvolupament d'aquesta fase del procediment concursal. Tal com s'ha exposat prèviament, es tracta de garantir en allò que sigui possible la continuació de l'activitat empresarial, per facilitar, fonamentalment, la venda del conjunt dels establiments i explotacions del concursat o de qualsevol altra unitat productiva.

Així, s'introdueix la subrogació *ipso iure* de l'adquirent en els contractes i les llicències administratives de les quals sigui titular el cedent (article 146 bis) i s'arbitren els mecanismes d'exempció de responsabilitat per deutes previs, excepte en determinats casos especials que per la seva singularitat segueixen mereixent un tutela especial, com és el cas dels deutes enfront de la Seguretat Social o dels treballadors.

També s'introdueixen a l'article 148 previsions addicionals respecte a la cessió en pagament o per a pagament i una previsió innovadora consistent en el fet que el jutge pugui acordar la retenció d'un deu per cent de la massa activa destinat a satisfer impugnacions futures. Aquesta previsió hauria d'agilitzar la fase de liquidació.

L'article 149 també resulta modificat, amb la finalitat d'introduir determinades regles supletòries relatives a l'alienació d'unitats productives, especialment amb referència a les regles de purga o subsistència de les possibles garanties reals a què puguin estar subjectes tots o alguns dels béns inclosos en aquesta unitat.

V

Finalment, s'aborda una modificació de l'article 167 que aclareix els dubtes interpretatius existents al voltant del terme «classe». Aquest terme pot implicar en una interpretació estricta una referència a la «classificació legal» dels crèdits respectius, en els termes que estableixen els articles 89 a 92 de la Llei concursal, de manera que només quan tots i cadascun dels creditors classificats en el procés concursal de la mateixa manera quedin afectats pels quitaments i esperes inferiors al que disposa el precepte, no és procedent la formació de la secció de qualificació. Tanmateix, la pràctica judicial li ha

donat un sentit més genèric, incloent en aquesta «classe» un grup de creditors que tinguin característiques comunes encara que aquest grup no compregui tots els de la mateixa classificació concursal, a l'efecte del tractament atorgable en la secció de qualificació respecte a propostes de conveni no costoses.

Tenint en compte que l'article 94.2, en la redacció donada per aquest Reial decret llei, incorpora una nova definició del terme «classe» aplicable, d'acord amb l'article 134, als supòsits en què el conveni arribi a arrossegar creditors privilegiats i no exclusivament els ordinaris, és imprescindible aclarir, per evitar dubtes més grans, que la menció que s'efectua a l'article 167 també s'ha d'entendre referida a aquesta definició, que afecta una pluralitat de creditors beneficiats per la solució concursal prou àmplia com per fer equivalent el tractament a l'efecte de la secció de qualificació.

VI

La part final d'aquest Reial decret llei consta de quatre disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i cinc disposicions finals.

La disposició addicional primera aclareix que les actuacions que es derivin de l'aplicació de l'article 5 bis i de la disposició addicional quarta de la Llei concursal tenen la consideració de mesures de sanejament a l'efecte del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març.

La disposició addicional segona preveu la creació d'un portal d'accés telemàtic per facilitar l'alienació d'empreses que estiguin en liquidació o de les seves unitats productives.

La disposició addicional tercera estableix la creació d'una Comissió de seguiment de pràctiques de refinançament i reducció de sobreendeutament, amb funcions de verificació del compliment de les mesures adoptades per aquest Reial decret llei i de proposta al Govern de modificacions normatives per facilitar la reestructuració preconcursal o concursal de deute d'empreses econòmicament viables.

La disposició addicional quarta resol els dubtes interpretatius sobre la negociació dels valors emesos per un fons de titulització d'actius dirigits exclusivament a inversors institucionals, que només poden ser objecte de negociació en un sistema multilateral de negociació en què la subscripció i negociació de valors estigui restringida a inversors qualificats.

Les disposicions transitòries primera a tercera regulen el règim transitori de determinats preceptes continguts en aquest Reial decret llei.

La disposició transitòria quarta determina els procediments d'execució en tramitació als quals són aplicables les modificacions que introdueix la disposició final tercera a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

La disposició final primera amplia, davant la seva finalització imminent, la *vacatio legis* que preveu la disposició transitòria del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, respecte al dret de separació en cas de manca de distribució de dividendes.

La disposició final segona matisa, per tal d'evitar interpretacions restrictives, que els crèdits transmesos a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) s'han de tenir en consideració a l'efecte del còmput de les majories necessàries per adoptar els acords que regula la disposició addicional quarta de la Llei concursal.

La disposició final tercera modifica la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, per adaptar-la a la recent Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 17 de juliol de 2014. Amb això, el deutor hipotecari pot interposar un recurs d'apel·lació contra la interlocutòria que desestimi la seva oposició a l'execució, si aquesta es funda en l'existència d'una clàusula contractual abusiva que constitueix el fonament de l'execució o la quantitat exigible.

Finalment, les disposicions finals quarta i cinquena regulen, respectivament, els títols competencials en virtut dels quals s'adopta el Reial decret llei, i la seva entrada en vigor, que té lloc l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

VII

En les mesures que s'adopten en aquest Reial decret llei concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució com a pressupost habilitador per recórrer a aquesta figura normativa.

La urgència ve determinada per la necessitat de garantir la plena coherència del conjunt de la normativa concursal després de les novetats introduïdes en el règim dels acords de refinançament pel Reial decret llei 4/2014, de 7 de març.

De la mateixa manera que en la fase preconcursal, la viabilitat futura d'una part del teixit empresarial que està o que estarà de manera imminent en concurs depèn, en gran mesura, de la flexibilització del conveni concursal tant pel que fa al seu contingut com a l'extensió dels seus efectes. Amb les modificacions introduïdes, les empreses i els seus creditors disposen de més instruments de reestructuració i refinançament del deute. A més, l'extensió d'efectes a tots els creditors privilegiats, si concorren les majories previstes per classes, garanteix un sacrifici proporcional de tots i facilita el sanejament financer de les empreses, que poden, d'aquesta manera, continuar amb la seva activitat empresarial.

Si no s'aborda aquesta modificació, es mantindrà el concurs com el que és actualment en la majoria dels casos, és a dir un procés de liquidació ordenada del patrimoni del deutor i no una alternativa real per reestructurar el deute i assegurar la viabilitat de les empreses.

També és imprescindible emprendre tan aviat com sigui possible les modificacions que introdueix aquest Reial decret llei en la fase de liquidació concursal. L'eliminació de determinats obstacles que estan sorgint en la transmissió de les unitats productives suposa un incentiu immediat per a l'adquisició d'empreses o branques de negoci, fet que permet el manteniment de l'activitat empresarial i, per tant, de llocs de treball.

En virtut d'això, en ús de l'autorització continguda a l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de setembre de 2014,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, es modifica en els termes següents:

U. Modificacions en matèria de conveni.

1. S'afegeix un apartat 3 a l'article 90, en els termes següents:

«3. El privilegi especial només afecta la part del crèdit que no excedeixi el valor de la garantia respectiva que consti a la llista de creditors, calculada d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 94. L'import del crèdit que excedeixi el reconegut com a privilegiat especial es qualifica segons la seva naturalesa.»

2. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 93, que queden redactats en els termes següents:

«1. Es consideren persones especialment relacionades amb el concursat persona natural:

1r El cònjuge del concursat o qui ho hagi estat dins els dos anys anteriors a la declaració de concurs, la seva parella de fet inscrita o les persones que hi convisquin amb una relació d'afectivitat anàloga o hi hagin conviscut habitualment dins els dos anys anteriors a la declaració de concurs.

2n Els ascendents, descendents i germans del concursat o de qualsevol de les persones a què es refereix el número anterior.

3r Els cònjuges dels ascendents, dels descendents i dels germans del concursat.

4t Les persones jurídiques controlades pel concursat o per les persones esmentades en els números anteriors o els seus administradors de fet o de dret. Es presumeix que hi ha control quan concorri alguna de les situacions que preveu l'article 42.1 del Codi de comerç.

5è Les persones jurídiques que formin part del mateix grup d'empreses que les previstes en el número anterior.

6è Les persones jurídiques de les quals les persones descrites en els números anteriors siguin administradors de fet o de dret.

2. Es consideren persones especialment relacionades amb el concursat persona jurídica:

1r Els socis i, quan aquests siguin persones naturals, les persones que hi estan especialment relacionades d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, que conforme a la llei siguin personalment i il·limitadament responsables dels deutes socials i aquells altres que, en el moment del naixement del dret de crèdit, siguin titulars directament o indirectament almenys d'un 5 per cent del capital social, si la societat declarada en concurs té valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial, o un 10 per cent si no en té.

2n Els administradors, de dret o de fet, els liquidadors del concursat persona jurídica i els apoderats amb poders generals de l'empresa, així com els que ho hagin estat dins els dos anys anteriors a la declaració de concurs. Llevat que hi hagi una prova en contra, no tenen la consideració d'administradors de fet els creditors que hagin subscrit l'acord de refinançament que preveuen l'article 71 bis o la disposició addicional quarta, per les obligacions que assumeixi el deutor en relació amb el pla de viabilitat.

3r Les societats que formin part del mateix grup que la societat declarada en concurs i els seus socis comuns, sempre que aquests reuneixin les mateixes condicions que en el número 1r d'aquest apartat.»

3. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix un apartat 5 a l'article 94, amb la redacció següent:

«2. La relació dels creditors inclosos ha d'expressar la identitat de cadascun d'ells, la causa, la quantia per principal i per interessos, dates d'origen i venciment dels crèdits reconeguts de què sigui titular, les seves garanties personals o reals i la qualificació jurídica, i s'hi ha d'indicar, si s'escau, si tenen caràcter de litigiosos, condicionals o pendents de la prèvia excussió del patrimoni del deutor principal. Els creditors amb privilegi general o especial, respectivament, han d'estar inclosos en les classes següents:

1r Laborals, entenent-se com a tal els creditors de dret laboral. Queden exclosos els vinculats per la relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció en el que excedeixi la quantia que preveu l'article 91.1r.

2n Públics, entenent-se com a tal els creditors de dret públic.

3r Financers, entenent-se com a tal els titulars de qualsevol endeutament financer independentment del fet que estiguin o no sotmesos a supervisió financera.

4t Resta de creditors, entre els quals s'inclouen els creditors per operacions comercials i la resta de creditors no inclosos en les categories anteriors.

S'han de fer constar expressament, si n'hi ha, les diferències entre la comunicació i el reconeixement i les conseqüències de la manca de comunicació oportuna.

Quan el concursat sigui una persona casada en règim de beneficiaris o qualsevol altre de comunitat de béns, s'han de relacionar de manera separada els crèdits que només es poden fer efectius sobre el seu patrimoni privatiu i els que es poden fer efectius també sobre el patrimoni comú.»

«5. Als efectes de l'article 90.3, s'ha d'expressar el valor de les garanties constituïdes en assegurament dels crèdits que gaudeixin de privilegi especial. Per determinar-lo s'han de deduir, dels nou dècims del valor raonable del bé o dret sobre el qual estigui constituïda la garantia, els deutes pendents que gaudeixin de garantia preferent sobre el mateix bé, sense que en cap cas el valor de la garantia pugui ser inferior a zero, ni superior al valor del crèdit privilegiat ni al valor de la responsabilitat màxima hipotecària o pignorativa que s'hagi pactat.

A aquests efectes exclusius s'entén per valor raonable:

a) En cas de valors mobiliaris que cotitzin en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat o d'instruments del mercat monetari, el preu mitjà ponderat al qual s'hagin negociat en un o diversos mercats regulats en l'últim trimestre anterior a la data de declaració de concurs, de conformitat amb la certificació emesa per la societat rectora del mercat secundari oficial o del mercat regulat de què es tracti.

b) En cas de béns immobles, el resultat de l'informe emès per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya.

c) En cas de béns diferents dels que assenyalen les lletres anteriors, el resultat de l'informe emès per un expert independent de conformitat amb els principis i les normes de valoració generalment reconeguts per a aquests béns.

Els informes que preveuen les lletres b) i c) no són necessaris quan el valor esmentat ha estat determinat per un expert independent, dins els sis mesos anteriors a la data de declaració de concurs, ni quan es tracti d'efectiu, comptes corrents, diner electrònic o imposicions a termini fix.

Si concorren noves circumstàncies que puguin modificar significativament el valor raonable dels béns, s'ha d'aportar un nou informe d'un expert independent.

En cas que la garantia a favor d'un mateix creditor recaigui sobre diversos béns, s'ha de sumar el resultat d'aplicar sobre cadascun dels béns la regla que preveu el primer paràgraf d'aquest apartat, sense que el valor conjunt de les garanties tampoc pugui excedir el valor del crèdit del creditor corresponent.

En cas de garantia constituïda en proindivís a favor de dos o més creditors, el valor de la garantia corresponent a cada creditor és el resultat d'aplicar al valor total del privilegi especial la proporció que en aquest correspongui a cadascun d'ells, segons les normes i els acords que regeixin el proindivís.»

4. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 100, que queden redactats en els termes següents:

«1. La proposta de conveni ha de contenir proposicions de quitament o espera, i pot acumular les dues.

2. La proposta de conveni pot contenir, a més, proposicions alternatives per a tots o alguns dels creditors, a excepció dels creditors públics. Les proposicions alternatives poden incloure les ofertes de conversió del crèdit en accions, participacions o quotes socials, obligacions convertibles, crèdits subordinats, en crèdits participatius, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

En cas de conversió del crèdit en accions o participacions, l'acord d'augment de capital del deutor necessari per a la capitalització de crèdits s'ha de subscriure per la majoria que preveuen, respectivament, per a les societats de responsabilitat limitada i anònimes, els articles 198 i 201.1 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. A l'efecte de l'article 301.1 de l'esmentat text refós de la Llei de societats de capital, s'entén que els passius són líquids, estan vençuts i són exigibles.

També es poden incloure en la proposta de conveni proposicions d'alienació, ja siguin del conjunt de béns i drets del concursat adscrits a la seva activitat empresarial

o professional o de determinades unitats productives a favor d'una persona natural o jurídica determinada, que es regeixen pel que disposa l'article 146 bis.

Les proposicions han d'incloure necessàriament l'assumpció per l'adquirent de la continuïtat de l'activitat empresarial o professional pròpia de les unitats productives a les quals afecti. En aquests casos, han de ser oïts els representants legals dels treballadors.

3. En cap cas la proposta no pot consistir en la liquidació global del patrimoni del concursat per a satisfacció dels seus deutes, ni en l'alteració de la classificació de crèdits establerta per la Llei, ni de la quantia d'aquests fixada en el procediment, sense perjudici dels quitaments que es puguin acordar i de la possibilitat de fusió, escissió o cessió global d'actiu i passiu de la persona jurídica concursada.

Només es pot incloure la cessió en pagament de béns o drets als creditors sempre que els béns o drets cedits no siguin necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94, sigui igual o inferior al crèdit que s'extingeix. Si és superior, la diferència s'ha d'integrar en la massa activa. Si es tracta de béns afectes a garantia, és aplicable el que disposa l'article 155.4.

En cap cas no s'ha d'imposar la cessió en pagament als creditors públics.»

5. S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 4 de l'article 121, en els termes següents:

«En cas d'acords que, després de la declaració del concurs, segueixin subjectes a un règim o pacte de sindicació, s'entén que els creditors voten a favor del conveni quan votin a favor seu els que representin almenys el 75 per cent del passiu afectat per l'acord en règim de sindicació, llevat que les normes que regulen la sindicació estableixin una majoria inferior, cas en el qual és aplicable aquesta última. Aquesta previsió s'aplica per al còmput de les majories necessàries per aprovar el conveni i per a l'extensió dels seus efectes a creditors no participants o dissidents.»

6. Es modifica l'apartat 1 de l'article 122, que queda redactat en els termes següents:

«1. No tenen dret de vot a la junta els titulars de crèdits subordinats, incloses, en particular, les persones especialment relacionades que hagin adquirit el seu crèdit per actes entre vius després de la declaració de concurs.»

7. Es modifica l'article 124, que queda redactat en els termes següents:

«Article 124. *Majories necessàries per a l'acceptació de propostes de conveni.*

1. Perquè es consideri acceptada per la junta una proposta de conveni són necessàries les majories següents:

a) Si hi ha votat a favor almenys un 50 per cent del passiu ordinari, queden sotmesos als quitaments iguals o inferiors a la meitat de l'import del crèdit; a les esperes, ja siguin de principal, d'interessos o de qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys; o, en el cas de creditors diferents dels públics o els laborals, a la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan la proposta consisteixi en el pagament íntegre dels crèdits ordinaris en termini no superior a tres anys o en el pagament immediat dels crèdits ordinaris vençuts amb un quitament inferior al vint per cent, és suficient que voti a favor seu una porció del passiu superior a la que hi voti en contra. A aquests efectes, en els supòsits de proposta anticipada i de tramitació escrita, els creditors han de manifestar, si s'escau, el seu vot en contra amb els mateixos requisits que preveu per a les adhesions l'article 103 i en els terminis, segons sigui el cas, dels articles 108 i 115 bis.

b) Si hi ha votat a favor un 65 per cent del passiu ordinari, queden sotmesos a les esperes amb un termini de més de cinc anys, però en cap cas superior a deu;

als quitaments superiors a la meitat de l'import del crèdit, i, en el cas de creditors diferents dels públics o els laborals, a la conversió de deute en préstecs participatius pel mateix termini i a les altres mesures que preveu l'article 100.

2. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici de les majories addicionals que, per a l'extensió dels seus efectes a creditors privilegiats, siguin exigibles d'acord amb el que preveu l'article 134.»

8. S'afegeix un apartat 3 a l'article 134, en els termes següents:

«3. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, els creditors privilegiats també queden vinculats al conveni quan concorrin les majories següents de creditors de la seva mateixa classe, segons la definició de l'article 94.2:

- a) Del 60 per cent, quan es tracti de les mesures que estableix l'article 124.1.a).
- b) Del 75 per cent, quan es tracti de les mesures que estableix l'article 124.1.b).

En el cas de creditors amb privilegi especial, el còmput de les majories es fa en funció de la proporció de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades dins de cada classe.

En el cas dels creditors amb privilegi general, el còmput es fa en funció del passiu acceptant sobre el total del passiu que es beneficiï de privilegi general dins de cada classe.»

9. L'apartat 4 de l'article 140 queda redactat en els termes següents:

«4. La declaració d'incompliment del conveni suposa la resolució d'aquest i la desaparició dels efectes sobre els crèdits a què es refereix l'article 136.

No obstant això, si l'incompliment afecta creditors amb privilegi especial que hagin quedat vinculats al conveni per aplicació del que disposa l'article 134.3 o que s'hi hagin adherit voluntàriament, poden iniciar o reprendre l'execució separada de la garantia des de la declaració d'incompliment i independentment de l'eventual inici de la fase de liquidació. En aquest cas, el creditor executant fa seu l'import resultant de l'execució en una quantitat que no excedeixi el deute originari, i la resta correspon, si n'hi ha, a la massa activa del concurs.»

10. S'introdueix una disposició addicional segona ter en els termes següents:

«Disposició addicional segona ter. *Règim especial aplicable a les situacions d'insolvència de les empreses concessionàries d'obres i serveis públics, o contractistes de les administracions públiques.*

En els concursos d'empreses concessionàries d'obres i serveis públics o contractistes de les administracions públiques, s'apliquen les especialitats que estableixin la legislació de contractes del sector públic i la legislació específica reguladora de cada tipus de contracte administratiu.

Així mateix, en aquests concursos s'acorda l'acumulació dels processos concursals ja iniciats quan es formulin propostes de conveni que els afectin a tots, i hi poden presentar les propostes de conveni les administracions públiques, inclosos els organismes, les entitats i les societats mercantils que hi estan vinculades o en depenen. Es pot condicionar l'aprovació de la proposta de conveni presentada a cadascun dels procediments concursals a l'aprovació de les propostes de conveni presentades en els restants procediments concursals acumulats segons el que estableix aquesta disposició.

La competència per tramitar els concursos acumulats als quals es refereix aquesta disposició es regula d'acord amb l'article 25 bis.3 d'aquesta Llei.»

Dos. Modificacions en matèria de liquidació.

1. S'afegeix un últim paràgraf a l'article 43.3, que queda redactat en els termes següents:

«En el cas de transmissió d'unitats productives de béns o serveis pertanyents al concursat, cal atènyer-se al que disposa l'article 146 bis.»

2. S'afegeix un número 5è a l'apartat 2 de l'article 75, en els termes següents:

«5è Valoració de l'empresa en el seu conjunt i de les unitats productives que la integren sota la hipòtesi de continuïtat de les operacions i liquidació.»

3. S'afegeix un article 146 bis, amb la següent redacció:

«Article 146 bis. *Especialitats de la transmissió d'unitats productives.*

1. En cas de transmissió d'unitats productives, se cedeixen a l'adquirent els drets i les obligacions derivats de contractes adscrits a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial la resolució dels quals no s'ha sol·licitat. L'adquirent se subroga en la posició contractual de la concursada sense necessitat de consentiment de l'altra part. La cessió de contractes administratius es produeix de conformitat amb el que disposa l'article 226 del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre.

2. També se cedeixen les llicències o autoritzacions administratives adscrites a la continuïtat de l'activitat empresarial o professional i incloses com a part de la unitat productiva, sempre que l'adquirent continuï l'activitat a les mateixes instal·lacions.

3. El que disposen els dos apartats anteriors no és aplicable a les llicències, autoritzacions o contractes en què l'adquirent hagi manifestat expressament la seva intenció de no subrogar-se. Això sense perjudici, als efectes laborals, de l'aplicació del que disposa l'article 44 de l'Estatut dels treballadors en els supòsits de successió d'empresa.

4. La transmissió no comporta obligació de pagament dels crèdits no satisfets pel concursat abans de la transmissió, ja siguin concursals o contra la massa, llevat que l'adquirent l'hagi assumit expressament o hi hagi una disposició legal en contra i sense perjudici del que disposa l'article 149.2.

L'exclusió descrita en el paràgraf anterior no s'aplica quan els adquirents de les unitats productives siguin persones especialment relacionades amb el concursat.»

4. S'afegeixen els apartats 5 i 6 a l'article 148, amb el contingut següent:

«5. Excepte per als creditors públics, en el pla de liquidació es pot preveure la cessió de béns o drets en pagament o per a pagament dels crèdits concursals, amb les limitacions i l'abast que preveu, respecte als béns afectes a una garantia, l'apartat 4 de l'article 155.

6. El jutge, d'ofici o a instància de part, pot acordar la retenció de fins a un 10 per cent de la massa activa del concurs en un compte del jutjat. Aquest import, que s'utilitza per fer front a les quantitats que resultin a deure a determinats creditors, segons els pronunciaments judicials que s'emetin en els recursos d'apel·lació que es puguin interposar enfront d'actes de liquidació. Aquesta quantitat s'allibera quan s'hagin resolt els recursos d'apel·lació o quan hagi expirat el termini per interposar-los. La part del romanent que hagi quedat lliure després de la resolució o expiració del termini d'interposició dels recursos s'ha d'assignar d'acord amb l'ordre de prelació legalment establert, tenint en compte la part de crèdits que ja s'hagin satisfet.»

5. Es modifica l'article 149, que queda redactat en els termes següents:

«Article 149. *Regles legals supletòries.*

1. Si no s'aprova un pla de liquidació i, si s'escau, en el que no hagi previst el que s'hagi aprovat, les operacions de liquidació s'han d'ajustar a les regles següents:

1a El conjunt dels establiments, explotacions i qualssevol altres unitats productives de béns o serveis que pertanyin al deutor s'aliena com un tot, llevat que, amb l'informe previ de l'administració concursal, el jutge consideri més convenient per als interessos del concurs la seva divisió prèvia o la realització aïllada de tots els elements components o només d'alguns.

L'alienació del conjunt o, si s'escau, de cada unitat productiva s'ha de fer mitjançant subhasta. No obstant això, el jutge pot acordar la realització a través d'alienació directa o a través de persona o entitat especialitzada quan la subhasta quedi deserta o quan, a la vista de l'informe de l'administració concursal, consideri que és la forma més idònia per salvaguardar els interessos del concurs. La transmissió mitjançant entitat especialitzada es fa amb càrrec a les retribucions de l'administració concursal.

Les resolucions que el jutge adopti en aquests casos s'han de dictar amb audiència prèvia, pel termini de quinze dies, dels representants dels treballadors i amb el compliment, si s'escau, del que preveu l'apartat 4 de l'article 148. Aquestes resolucions han de tenir la forma d'interlocutòries i en contra seva no es pot interposar cap recurs.

2a En cas que les operacions de liquidació suposin la modificació substancial de les condicions de treball de caràcter col·lectiu, inclosos els trasllats col·lectius i la suspensió o extinció col·lectives de les relacions laborals, cal atènyer-se al que disposa l'article 64.

3a Els béns als quals es refereix la regla 1a, així com els altres béns i drets del concursat, s'alienen, segons la seva naturalesa, d'acord amb les disposicions que estableix la Llei d'enjudiciament civil per al procediment de constrenyiment. Per als béns i drets afectes a crèdits amb privilegi especial cal atènyer-se al que disposa l'article 155.4, llevat que estiguin inclosos en els establiments, explotacions i qualssevol altres unitats productives de béns o de serveis pertanyents al deutor que s'alienen en conjunt, cas en el qual cal atènyer-se a les regles següents:

a) Si es transmeten sense subsistència de la garantia, correspon als creditors privilegiats la part proporcional del preu obtingut equivalent al valor que el bé o dret sobre el qual s'ha constituït la garantia suposi respecte al valor global de l'empresa o unitat productiva transmesa.

Si el preu a percebre no arriba al valor de la garantia, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94, és necessari que manifestin la seva conformitat a la transmissió els creditors amb privilegi especial que tinguin dret d'execució separada, que representin almenys el 75 per cent del passiu d'aquesta naturalesa afectat per la transmissió i que pertanyin a la mateixa classe, segons determinació de l'article 94.2. En aquest cas, la part del valor de la garantia que no queda satisfeta té la qualificació creditícia que li correspongui segons la seva naturalesa.

Si el preu a percebre és igual o superior al valor de la garantia, no és necessari el consentiment dels creditors privilegiats afectats.

b) Si es transmeten amb subsistència de la garantia, i se subroga l'adquirent en l'obligació del deutor, no és necessari el consentiment del creditor privilegiat, i queda exclòs el crèdit de la massa passiva. El jutge ha de vetllar perquè l'adquirent tingui la solvència econòmica i els mitjans necessaris per assumir l'obligació que es transmet.

4a En cas d'alienació del conjunt de l'empresa o de determinades unitats productives d'aquesta mitjançant subhasta es fixa un termini per a la presentació d'ofertes de compra de l'empresa, que han d'incloure una partida relativa a les despeses efectuades per l'empresa declarada en concurs per a la conservació en funcionament de l'activitat fins a l'adjudicació definitiva, així com la informació següent:

- a) Identificació de l'ofertant, informació sobre la seva solvència econòmica i sobre els mitjans humans i tècnics a la seva disposició.
- b) Designació precisa dels béns, drets, contractes i llicències o autoritzacions inclosos en l'oferta.
- c) Preu ofert, modalitats de pagament i garanties aportades. En cas que es transmetin béns o drets afectes a crèdits amb privilegi especial, s'ha de distingir en l'oferta entre el preu que s'oferiria amb subsistència de les garanties i el que s'oferiria sense subsistència.
- d) Incidència de l'oferta sobre els treballadors.

Si la transmissió es fa mitjançant alienació directa, l'adquirent ha d'incloure en la seva oferta el contingut descrit en aquesta regla 4a.

5a No obstant el que preveu la regla 1a, entre ofertes el preu de les quals no difereixi més del 10 per cent de la inferior, el jutge pot acordar l'adjudicació a aquesta quan consideri que garanteix en major mesura la continuïtat de l'empresa o, si s'escau, de les unitats productives i dels llocs de treball, així com la millor satisfacció dels crèdits dels creditors.

2. Quan, com a conseqüència de l'alienació a què es refereix la regla 1a de l'apartat anterior, una entitat econòmica mantingui la seva identitat, entesa com un conjunt de mitjans organitzats a fi de dur a terme una activitat econòmica essencial o accessòria, es considera, als efectes laborals i de Seguretat Social, que hi ha successió d'empresa. En aquest cas, el jutge pot acordar que l'adquirent no se subrogui en la part de la quantia dels salaris o indemnitzacions pendents de pagament anteriors a l'alienació que sigui assumida pel Fons de Garantia Salarial de conformitat amb l'article 33 de l'Estatut dels treballadors. Igualment, per assegurar la viabilitat futura de l'activitat i el manteniment de l'ocupació, el cessionari i els representants dels treballadors poden subscriure acords per a la modificació de les condicions col·lectives de treball.

3. En la interlocutòria d'aprovació de l'execució o de la transmissió dels béns o drets realitzats, ja sigui de manera separada, per lots o formant part d'una empresa o unitat productiva, el jutge acorda la cancel·lació de totes les càrregues anteriors al concurs constituïdes a favor de crèdits concursals, llevat de les que gaudeixin de privilegi especial d'acord amb l'article 90 i s'hagin transmès a l'adquirent amb subsistència del gravamen.»

6. Es modifica l'article 155.2, que queda redactat en els termes següents:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, mentre no transcorrin els terminis assenyalats a l'apartat 1 de l'article 56 o subsisteixi la suspensió de l'execució iniciada abans de la declaració de concurs, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article, l'administració concursal pot comunicar als titulars d'aquests crèdits amb privilegi especial que opta per atendre el seu pagament amb càrrec a la massa i sense realització dels béns i els drets afectes. Comunicada aquesta opció, l'administració concursal ha de satisfer de manera immediata la totalitat dels terminis d'amortització i interessos vençuts i assumir l'obligació d'atendre els successius com a crèdits contra la massa i en quantia que no excedeixi el valor de la garantia, calculat de conformitat amb el que disposa l'article 94. En cas d'incompliment, s'han de realitzar els béns i els drets afectes per satisfer els crèdits amb privilegi especial.»

Tres. Modificacions en matèria de qualificació.

1. Es modifica l'article 167, que queda redactat en els termes següents:

«1. La formació de la secció sisena s'ha d'ordenar en la mateixa resolució judicial per la qual s'aprovi el conveni, el pla de liquidació o s'ordeni la liquidació d'acord amb les normes legals supletòries.

Per excepció al que estableix l'apartat anterior, no és procedent la formació de la secció de qualificació del concurs quan tingui lloc l'aprovació judicial d'un conveni en el qual s'estableixi, per a tots els creditors o per als d'una o diverses classes, entenent igualment per tals les que estableix l'article 94.2, un quitament inferior a un terç de l'import dels seus crèdits o una espera inferior a tres anys, llevat que resulti incomplet.

La secció s'encapçala amb un testimoni de la resolució judicial i s'hi han d'incorporar testimonis de la sol·licitud de declaració de concurs, de la documentació que ha aportat el deutor, la interlocutòria de declaració de concurs i l'informe de l'administració.

2. En cas de reobertura de la secció de qualificació per incompliment de conveni, es procedeix de la manera següent, a l'efecte de determinar les causes de l'incompliment i les responsabilitats que pertocuin:

1r Si s'ha dictat interlocutòria d'arxivament o sentència de qualificació, en la mateixa resolució judicial que acordi l'obertura de la liquidació per raó de l'incompliment del conveni s'ha d'ordenar la reobertura de la secció, i s'hi han d'incorporar les actuacions anteriors i de la mateixa resolució.

2n Altrament, la resolució judicial ha d'ordenar la formació d'una peça separada dins la secció de qualificació que estigui oberta, per a la seva tramitació de manera autònoma i d'acord amb les normes establertes en aquest capítol que li siguin aplicables.»

Disposició addicional primera. *Mesures de sanejament en situacions preconcursals.*

A l'efecte del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, les actuacions que es derivin de l'aplicació de l'article 5 bis i de la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, tenen la consideració de mesures de sanejament. Són aplicables a aquestes actuacions els mateixos efectes que estableix per a l'obertura de concurs el capítol II del títol I de l'esmentat Reial decret llei 5/2005, d'11 de març.

Disposició addicional segona. *Establiment d'un portal d'accés telemàtic.*

En el termini de sis mesos, s'ha de crear en el «Butlletí Oficial d'Estat» un portal d'accés telemàtic en el qual figuri una relació de les empreses en fase de liquidació concursal i tota la informació que sigui necessària per facilitar-ne l'alienació.

Disposició addicional tercera. *Comissió de seguiment de pràctiques de refinançament i reducció de sobreendeutament.*

1. Es crea la comissió de seguiment de pràctiques de refinançament i concursals.
2. La comissió està integrada pels membres permanents següents:

a) Dos nomenats pel Ministeri d'Economia i Competitivitat, un dels quals assumeix la presidència.

b) Dos nomenats pel Ministeri de Justícia, un dels quals assumeix les funcions de secretaria.

c) Un nomenat pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

d) Un nomenat pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

e) Un nomenat pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

- f) Un nomenat pel Banc d'Espanya.
 - g) Un jutge nomenat pel Consell General del Poder Judicial.
3. El president de la comissió, en atenció a les matèries que s'han de tractar a les reunions, requereix, per iniciativa pròpia o a sol·licitud de qualsevol dels membres de la comissió, la intervenció de representants d'altres departaments ministerials que hi puguin estar interessats, dels sectors que es vegin afectats per les mesures o d'altres persones que, en atenció als seus coneixements tècnics, es consideri precedent.
4. La comissió té atribuïdes les funcions següents:
- a) Fer un seguiment de l'efectivitat de les mesures adoptades per aquest Reial decret llei en matèria concursal i de refinançament preconcursal de deute i sobre l'evolució de l'endeutament del sector privat i les seves implicacions macroeconòmiques.
 - b) Avaluar-ne l'aplicació i, si s'escau, proposar al Govern les reformes que sigui convenient emprendre per facilitar la reestructuració preconcursal o concursal de deute d'empreses econòmicament viables.
 - c) Verificar el compliment dels codis de bones pràctiques que es puguin adoptar en matèria de refinançament preconcursal de deutes.
5. La comissió de seguiment determina les seves normes de funcionament i es reuneix cada vegada que sigui convocada pel seu president, per iniciativa pròpia o a instància de quatre dels seus membres. Així mateix, està facultada per establir el seu propi règim de convocatòries.
6. La comissió pot sol·licitar, directament o a través d'algun dels seus membres, la informació relativa a acords de refinançament i reestructuració preconcursals i processos concursals que consideri necessària per a l'exercici adequat d'aquesta funció.
7. Amb periodicitat anual, la comissió ha d'elaborar un informe sobre el resultat de l'exercici de les seves funcions, que ha de remetre al Govern i a la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats.

Disposició addicional quarta. Negociació en sistemes multilaterals de negociació dels fons de titulització d'actius dirigits a inversors institucionals.

Quan els valors emesos per un fons de titulització d'actius es dirigeixin exclusivament a inversors institucionals, la seva transmissió només es pot realitzar entre inversors que pertanyin a aquesta categoria, i només poden ser objecte de negociació en un sistema multilateral de negociació en el qual la subscripció i negociació de valors estigui restringida a inversors qualificats.

Disposició transitòria primera. Règim transitori aplicable als procediments concursals en tramitació a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

- 1. El que disposen els números 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 i 9 de l'apartat u i els números 2, 5 i 6 de l'apartat dos de l'article únic és aplicable als procediments concursals en tramitació en els quals no s'hagi emès l'informe de l'administració concursal.
 - 2. El que disposen els números 1, 3 i 4 de l'apartat dos de l'article únic és aplicable als procediments concursals en tramitació en els quals no s'hagi iniciat la fase de liquidació.
 - 3. El que disposen el número 5 de l'apartat u de l'article únic i el número 1 de l'apartat tres de l'article únic és aplicable a tots els procediments concursals en tramitació en els quals no s'hagi votat una proposta de conveni.
 - 4. El que disposa el número 10 de l'apartat u de l'article únic és aplicable a tots els contractes administratius que no s'hagin extingit, sigui quina sigui la seva data d'adjudicació, independentment de la fase en què es trobin els procediments concursals.
- Igualment, el que disposa el número 8 de l'apartat u de l'article únic és aplicable als procediments concursals a què es refereix el paràgraf anterior en els quals no s'hagi obert la fase de liquidació.

Quan en els procediments a què es refereix aquest apartat hagi preclòs el termini legalment establert per presentar una proposta de conveni però encara no s'hagi obert la fase de liquidació, o s'hagi iniciat el còmput d'aquest termini, el jutge del concurs ha de dictar una resolució per concedir un termini nou per presentar propostes de conveni.

Disposició transitòria segona. *Limitació a l'homologació judicial.*

Als deutors que hagin celebrat acords de refinançament homologats judicialment durant l'any anterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, no els és aplicable la limitació d'un any que preveu l'apartat 12 de la disposició addicional quarta de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, per sol·licitar una nova homologació judicial.

Disposició transitòria tercera. *Règim dels convenis concursals.*

1. Els convenis concursals aprovats en aplicació de la normativa que deroga aquest Reial decret llei s'han de complir íntegrament.

2. En cas d'incompliment en els dos anys següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, el deutor o els creditors que representin almenys el 30 per cent del passiu total existent en el moment de l'incompliment poden sol·licitar la modificació del conveni amb aplicació de les mesures introduïdes per aquest Reial decret llei. La sol·licitud s'ha d'acompanyar d'una proposta de modificació.

3. De la sol·licitud se n'ha de donar trasllat, segons els casos, al deutor i als creditors que no l'hagin formulat per tal que en el termini de deu dies manifestin si accepten o s'oposen a la modificació proposada. Per tal que s'entengui acceptada la modificació, s'han d'adherir els creditors que representin les majories de passiu següents:

a) En el cas de creditors ordinaris:

1r El 60 per cent per adoptar les mesures que preveu l'article 124.1.a).

2n El 75 per cent per adoptar les mesures que preveu l'article 124.1.b).

b) En el cas de creditors privilegiats:

1r El 65 per cent del passiu de cada classe prevista per l'article 94.2 per modificar les mesures que preveu l'apartat a) 1r anterior.

2n El 80 per cent del passiu de cada classe prevista per l'article 94.2 per modificar les mesures que preveu l'apartat a) 2n anterior.

El còmput de les majories anteriors es calcula de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 134.

4. El jutge ha de dictar sentència aprovatòria o denegatòria de la modificació del conveni en el termini de 10 dies. Només pot aprovar la modificació quan les mesures proposades garanteixin la viabilitat del concursat.

Si s'aprova la modificació, els seus efectes s'estenen als creditors amb crèdits privilegiats o ordinaris que no s'hi hagin manifestat a favor i als creditors subordinats.

5. El que preveu aquesta disposició no és aplicable als creditors públics, que queden exclosos del còmput i de les majories que preveu aquest precepte.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori en els procediments d'execució.*

1. Les modificacions de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, introduïdes per la disposició final tercera d'aquest Reial decret llei són aplicables als procediments d'execució iniciats en la seva entrada en vigor que no hagin culminat amb la posada en possessió de l'immoble a l'adquirent d'acord amb el que preveu l'article 675 de la Llei d'enjudiciament civil.

2. En tot cas, en els procediments d'execució en curs a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei en els quals s'hagi dictat la interlocutòria desestimària a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat 4 de l'article 695 de la Llei d'enjudiciament civil, en la

redacció donada per aquest Reial decret llei, les parts executades disposen d'un termini preclusiu d'un mes per formular un recurs d'apel·lació basat en l'existència de les causes d'oposició que preveuen l'apartat 7è de l'article 557.1 i l'apartat 4t de l'article 695.1 de la Llei d'enjudiciament civil. Aquest termini es computa des de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. La publicitat d'aquesta disposició té el caràcter de comunicació plena i vàlida a l'efecte de notificació i còmput dels terminis que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició, i no és necessari en cap cas dictar una resolució expressa a aquest efecte.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

La disposició transitòria del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, queda redactada en els termes següents:

«Se suspèn, fins al 31 de desembre de 2016, l'aplicació del que disposa l'article 348 bis d'aquesta Llei.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

S'afegeix una nova lletra k) a l'article 36.4 de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, amb la redacció següent:

«k) Els crèdits transmesos a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària es tenen en compte, als efectes del còmput de les majories que indica la disposició addicional quarta de la Llei concursal, encara que la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària tingui la consideració de persona especialment relacionada amb el deutor d'acord amb l'apartat 2 de l'article 93 de la Llei concursal.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

L'apartat 4 de l'article 695 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, queda redactat en els termes següents:

«4. Contra la interlocutòria que ordeni el sobreseïment de l'execució, la inaplicació d'una clàusula abusiva o la desestimació de l'oposició per la causa prevista en l'apartat 1.4t anterior, es pot interposar un recurs d'apel·lació.

Fora d'aquests casos, les interlocutòries que decideixin l'oposició a què es refereix aquest article no són susceptibles de cap recurs i els seus efectes se circumscriuen exclusivament al procés d'execució en què es dictin.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

1. La modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, continguda a l'article únic d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i de legislació processal, sense perjudici de les necessàries especialitats que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

2. Les disposicions addicionals primera a quarta es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a, 11a i 13a, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil, d'ordenació de crèdit, de banca i assegurances i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

3. Les altres modificacions de textos legals contingudes en les disposicions finals primera a tercera d'aquest Reial decret llei s'emparen en el títol competencial establert en la norma objecte de modificació.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de setembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY